

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1994 Nr. 238

A. TITEL

*Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesië inzake de bevordering en bescherming van investeringen, met Protocol;
Jakarta, 6 april 1994*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Protocol is geplaatst in *Trb.* 1994, 109.
De derde alinea van de preambule tot het Verdrag dient als volgt te worden gelezen:

“Intending to create favourable conditions for investments by nationals of one Contracting Party on the territory of the other Contracting Party on the basis of sovereign equality and mutual benefit; and”.

C. VERTALING

Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek Indonesië inzake de bevordering en de bescherming van investeringen

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek Indonesië (hierna aangeduid als “de Verdragsluitende Partijen”),

Indachtig de door vriendschap en samenwerking gekenmerkte betrekkingen tussen de beide landen en hun volken;

Voornemens gunstige voorwaarden te scheppen voor investeringen door onderdanen van de ene Verdragsluitende Partij op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, uitgaand van soevereine gelijkwaardigheid en wederzijds voordeel; en

Erkendend dat het Verdrag inzake de bevordering en bescherming van die investeringen bevorderlijk zal zijn voor het stimuleren van investeringsactiviteiten in beide landen;

Zijn het volgende overeengekomen:

Artike! i

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag:

1. omvat de term „investeringsen”: alle soorten vermogensbestanddelen die door onderdanen van de ene Verdragsluitende Partij worden geïnvesteerd op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van de laatstbedoelde; hieronder worden mede, doch niet uitsluitend, begrepen:

a. roerende en onroerende zaken, alsmede rechten zoals hypotheken, voorrechten en waarborgen, en alle andere zakelijke rechten met betrekking tot alle soorten vermogensbestanddelen;

b. rechten ontleend aan aandelen, obligaties en andere soorten belangen in ondernemingen en gezamenlijke ondernemingen van de andere Verdragsluitende Partij;

c. aanspraken op geld of op iedere prestatie die financiële waarde heeft;

d. rechten op het gebied van de intellectuele eigendom, technische werkwijzen, goodwill en know-how;

e. zakelijke concessies en andere rechten verleend krachtens de wet of krachtens een overeenkomst, met inbegrip van concessies betreffende natuurlijke rijkdommen, zoals concessies voor het opsporen, exploreren, ontginnen en winnen van natuurlijke rijkdommen;

2. omvat de term „onderdanen” met betrekking tot elk van beide Verdragsluitende Partijen:

i. natuurlijke personen die de nationaliteit van die Verdragsluitende Partij hebben;

ii. rechtspersonen die zijn opgericht krachtens het recht van die Verdragsluitende Partij;

3. wordt aan het vereiste „onverwijld” voldaan indien een overmaking geschiedt binnen de periode die volgens internationale financiële gebruiken normaalgesproken voor overmaking vereist is;

4. omvat de term „grondgebied”:

a. met betrekking tot het Koninkrijk der Nederlanden:

het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, met inbegrip van de zeegebieden grenzend aan de kust van het Koninkrijk der Nederlanden, voor zover in deze gebieden soevereine rechten of rechtsmacht worden uitgeoefend door het Koninkrijk der Nederlanden overeenkomstig het internationale recht;

b. met betrekking tot de Republiek Indonesië:

het grondgebied van de Republiek Indonesië zoals omschreven in haar wetten en in overeenstemming met het internationale recht, en delen van het continentaal plat en daaraan grenzende zeeën waarover de Republiek

Indonesië soevereiniteit, soevereine rechten of rechtsmacht heeft in overeenstemming met het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 1983.

Artikel II

Bevordering en bescherming van investeringen

Elke Verdragsluitende Partij handhaaft en bevordert, binnen het kader van haar wetten en voorschriften, gunstige voorwaarden voor onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij wat betreft het investeren op haar grondgebied, onder andere door bescherming van investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij op haar grondgebied, en laat binnen dat kader die investeringen toe.

Artikel III

Bepalingen inzake behandeling en meestbegunstiging

1. Elke Verdragsluitende Partij waarborgt een eerlijke en rechtvaardige behandeling van de investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij en belemmert niet, door onredelijke of discriminatoire maatregelen, de werking, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de vervreemding daarvan door deze onderdanen. Elke Verdragsluitende Partij kent aan dergelijke investeringen adequate fysieke zekerheid en bescherming toe.

2. Meer in het bijzonder kent elke Verdragsluitende Partij aan dergelijke investeringen een behandeling toe die in elk geval niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan investeringen van onderdanen van derde Staten.

3. Indien een Verdragsluitende Partij aan onderdanen van derde Staten bijzondere voordelen heeft toegekend uit hoofde van verdragen tot oprichting van douane-unies, economische unies, monetaire unies of soortgelijke instellingen, dan wel op grond van interimverdragen die tot zodanige unies of instellingen leiden, is die Verdragsluitende Partij niet verplicht zodanige voordelen toe te kennen aan onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij.

4. Elke Verdragsluitende Partij komt alle verplichtingen na die zij is aangegaan met betrekking tot de behandeling van investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij.

Artikel IV

Belasting

Met betrekking tot belastingen, heffingen en daarmee verband houdende lasten, en verminderingen en vrijstellingen van belasting kent elke

Verdragsluitende Partij aan onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij die zich op haar grondgebied met economische activiteiten bezighouden, een behandeling toe die niet minder gunstig is dan die welke wordt toegekend aan haar eigen onderdanen of aan die van derde Staten die zich in dezelfde omstandigheden bevinden, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken onderdanen. Hierbij wordt evenwel geen rekening gehouden met bijzondere belastingvoordelen door die Partij toegekend:

- a. krachtens een verdrag ter vermindering van dubbele belasting; of
- b. uit hoofde van haar deelneming aan een douane-unie, economische unie of soortgelijke instelling; of
- c. op basis van wederkerigheid met een derde Staat.

Artikel V

Onteigening

Aan onderdanen van een van beide Verdragsluitende Partijen worden hun investeringen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij niet ontnomen, direct of indirect, noch worden hun investeringen genationaliseerd, onteigend of onderworpen aan maatregelen waarvan het effect gelijk is aan nationalisatie of onteigening, behalve door maatregelen die een algemeen belang dienen dat verband houdt met de binnenlandse behoeften van de onteigende Verdragsluitende Partij, welke maatregelen worden genomen met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang, niet discriminatoir zijn of in strijd zijn met enige verbintenis die is aangegaan door de Verdragsluitende Partij die deze maatregelen neemt. De maatregelen gaan vergezeld van volledige, onmiddellijke en effectieve schadeloosstelling. Deze schadeloosstelling zal overeenkomen met de marktwaarde van de onteigende investering voordat de maatregelen werden aangekondigd of bekend werden, en zal rente omvatten tegen een gewone commerciële rentevoet tot de datum van betaling. Dat bedrag wordt berekend volgens internationaal erkende evaluatiemethoden. De schadeloosstelling zal onverwijld worden uitgekeerd, effectief realiseerbaar te zijn, en vrij te kunnen worden overgemaakt in vrij inwisselbare valuta.

Artikel VI

Schadeloosstelling voor verliezen

Aan onderdanen van de ene Verdragsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand, opstand, oproer of ongegegheden op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, wordt door de laatstbedoelde Verdragsluitende Partij wat restitutie, scha-

devergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die niet minder gunstig is dan die welke die Verdragsluitende Partij toekent aan haar eigen onderdanen of aan onderdanen van derde Staten, naar gelang van wat het gunstigst is voor de betrokken onderdanen.

Artikel VII

Overmaking

De Verdragsluitende Partijen waarborgen dat betalingen die verband houden met een investering kunnen worden overgemaakt. De overmakingen geschieden in vrij inwisselbare valuta, zonder beperking of vertraging. Deze overmakingen omvatten in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

- a. winsten, rente, dividenden en andere lopende inkomsten;
- b. gelden nodig
 - i. voor het verwerven van grondstoffen of hulpmaterialen, halffabrikaten of eindprodukten, of
 - ii. om kapitaalgoederen te vervangen ten einde de continuïteit van een investering te waarborgen;
- c. bijkomende gelden nodig voor de ontwikkeling van een investering;
- d. gelden voor de terugbetaling van leningen;
- e. royalty's of honoraria;
- f. inkomsten van natuurlijke personen;
- g. de opbrengst van de verkoop of liquidatie van de investering;
- h. schadeloosstelling voor verliezen;
- i. schadeloosstelling voor onteigening.

Artikel VIII

Subrogatie

Indien de investeringen van een onderdaan van de ene Verdragsluitende Partij verzekerd zijn tegen niet-commerciële risico's krachtens een bij wet ingesteld stelsel, wordt de subrogatie van de verzekeraar of de herverzekeraar in de rechten van de bedoelde onderdaan ingevolge de voorwaarden van deze verzekering door de andere Verdragsluitende Partij erkend, echter op voorwaarde dat de verzekeraar of de herverzekeraar niet gerechtigd is tot het uitoefenen van andere rechten dan die welke de onderdaan gerechtigd zou zijn geweest uit te oefenen.

Artikel IX

Regeling van geschillen tussen onderdanen en een Verdragsluitende Partij

1. Juridische geschillen tussen een Verdragsluitende Partij en een onderdaan van de andere Verdragsluitende Partij betreffende een inves-

tering van die onderdaan op het grondgebied van de eerstbedoelde Partij worden, indien mogelijk, in der minne geschikt.

2. Indien een dergelijk geschil niet overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan worden beslecht binnen een tijdvak van drie maanden vanaf de datum waarop een van beide partijen bij het geschil om een minnelijke schikking heeft verzocht, wordt het geschil, op verzoek van de betrokken onderdaan, onderworpen aan hetzij door de betrokken Verdragsluitende Partij voorziene gerechtelijke procedures, hetzij internationale arbitrage of conciliatie.

3. Onderwerping van een geschil aan nationale gerechtelijke procedures ingevolge het tweede lid van dit artikel doet op generlei wijze afbreuk aan het recht van de betrokken onderdaan het geschil aan internationale arbitrage of bemiddeling te onderwerpen.

4. Elke Verdragsluitende Partij stemt bij deze ermee in juridische geschillen die ontstaan tussen die Verdragsluitende Partij en een onderdaan van de andere Verdragsluitende Partij betreffende een investering van die onderdaan op het grondgebied van de eerstbedoelde Verdragsluitende Partij voor te leggen aan het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen ter beslechting door bemiddeling of arbitrage krachtens het Verdrag inzake de beslechting van investeringsgeschillen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington werd opgesteld voor ondertekening.

5. Een rechtspersoon die, op de datum waarop de partijen instemden met onderwerping van het geschil aan bemiddeling of arbitrage, de nationaliteit bezat van de Verdragsluitende Partij die partij is bij het geschil, maar die onder toezicht staat van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij, wordt voor de toepassing van het Verdrag van Washington behandeld als onderdaan van de andere Verdragsluitende Partij.

Artikel X

Regeling van geschillen tussen de Verdragsluitende Partijen betreffende de uitlegging of toepassing van het Verdrag

1. Geschillen tussen de Verdragsluitende Partijen betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag die niet door middel van diplomatieke onderhandelingen kunnen worden beslecht, worden, tenzij de Partijen anders zijn overeengekomen, op verzoek van één van beide Partijen voorgelegd aan een uit drie leden samengesteld scheidsgerecht. Elke Partij benoemt één scheidsman en de aldus benoemde scheidsmannen benoemen te zamen een derde scheidsman, die geen onderdaan van een der Partijen is, tot hun voorzitter.

2. Indien één van beide Partijen nalaat haar scheidsman te benoemen en indien zij geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de andere Partij binnen twee maanden tot deze benoeming over te gaan, kan de laatsbedoelde Partij de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming te verrichten.

3. Indien de beide scheidsmannen niet binnen twee maanden na hun benoeming tot overeenstemming kunnen geraken over de keuze van de derde scheidsman, kan elk der Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming te verrichten.

4. Indien in de in het tweede en derde lid van dit artikel bedoelde gevallen de President van het Internationale Gerechtshof verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, of onderdaan is van één van beide Verdragsluitende Partijen, wordt de Vice-President verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten. Indien de Vice-President verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, of onderdaan is van één van beide Partijen, wordt het lid van het Gerechtshof dat het hoogst in anciënniteit is, beschikbaar is en geen onderdaan is van één der Partijen, verzocht de noodzakelijke benoemingen te verrichten.

5. Het scheidsgerecht doet uitspraak op basis van erbiegiging van het recht. Alvorens uitspraak te doen, kan het scheidsgerecht in elke stand van het geding een minnelijke schikking van het geschil aan de Partijen voorstellen. De voorgaande bepalingen doen geen afbreuk aan regeling van het geschil *ex aequo et bono*, indien de Partijen daarmee instemmen.

6. Tenzij de Partijen anders beslissen, stelt het scheidsgerecht zijn eigen procedureregels vast.

7. Het scheidsgerecht doet zijn uitspraak bij meerderheid van stemmen. Een zodanige uitspraak is onherroepelijk en bindend voor de Partijen.

Artikel XI

Toepassing van dit Verdrag

Dit Verdrag is vanaf de inwerkingtreding ervan van toepassing op investeringen gedaan na 10 januari 1967 door onderdanen van het Koninkrijk der Nederlanden op het grondgebied van de Republiek Indonesië, en op investeringen door onderdanen van de Republiek Indonesië op het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden.

Artikel XII

Toepassing van andere bepalingen

Indien de wettelijke bepalingen van een van beide Verdragsluitende Partijen, of verplichtingen uit hoofde van het internationale recht die

thans bestaan of hierna tussen de Verdragsluitende Partijen worden aangegaan naast het onderhavige Verdrag, een regeling bevatten, ongeacht of deze algemeen dan wel specifiek is, waarbij investeringen van onderdanen van de andere Verdragsluitende Partij recht hebben op een behandeling die gunstiger is dan voorzien in dit Verdrag, heeft die regeling, voor zover ze gunstiger is, voorrang boven dit Verdrag.

Artikel XIII

Overleg en wijziging

1. Elk der Verdragsluitende Partijen kan verzoeken om overleg over aangelegenheden betreffende dit Verdrag. De andere Partij neemt dit voorstel welwillend in overweging en biedt passende gelegenheid voor een dergelijk overleg.

2. Indien nodig geacht, kan dit Verdrag te allen tijde met wederzijds instemming worden gewijzigd.

Artikel XIV

Territoriale toepassing

Wat betreft het Koninkrijk der Nederlanden is dit Verdrag van toepassing op het deel van het Rijk in Europa, de Nederlandse Antillen en Aruba, tenzij anders is bepaald in de in artikel XV, eerste lid, bedoelde mededeling.

Artikel XV

Inwerkingtreding, geldigheidsduur en beëindiging

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de derde maand na de datum van de laatste kennisgeving van de Verdragsluitende Partijen betreffende de voltooiing van de in hun onderscheiden landen vereiste grondwettelijke procedures. Het blijft van kracht voor een tijdvak van tien jaar, en blijft daarna van kracht voor een volgende periode van tien jaar, enzovoorts, tenzij het een jaar voor het verstrijken van de geldigheidsduur schriftelijk wordt opgezegd door een van beide Verdragsluitende Partijen.

2. Ten aanzien van investeringen die zijn gedaan voor de datum van beëindiging van dit Verdrag, blijven de voorgaande artikelen van kracht gedurende een tijdvak van vijftien jaar vanaf de datum van beëindiging van dit Verdrag.

3. Bij de inwerkingtreding van dit Verdrag worden Hoofdstuk II en artikel 25 van de Overeenkomst inzake economische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesië, ondertekend op 7 juli 1968, beëindigd en vervangen door dit Verdrag.

Dit Verdrag beëindigt en vervangt de Overeenkomst van 1968 slechts in de betrekkingen tussen de Republiek Indonesië en de delen van het Koninkrijk der Nederlanden waarop dit Verdrag van toepassing is in overeenstemming met artikel XIV van dit Verdrag.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Jakarta op woensdag 6 april 1994, in tweevoud, in de Engelse taal.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) P. H. KOOIJMANS

Voor de Regering van de Republiek Indonesië:

(w.g.) A. ALATAS

Protocol bij het Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek Indonesië inzake de bevordering en de bescherming van investeringen

Bij de ondertekening van het Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Republiek Indonesië inzake de bevordering en de bescherming van investeringen zijn de ondergetekende vertegenwoordigers de volgende bepalingen overeengekomen, die een geïntegreerd onderdeel van het Verdrag vormen:

Met betrekking tot artikel III:

1. Hoewel de Regering van de Republiek Indonesië het beginsel van nationale behandeling van investeringen van onderdanen van het Koninkrijk der Nederlanden erkent, behoudt zij zich het recht voor beperkte uitzonderingen te handhaven op de nationale behandeling van die investeringen gezien het feit dat er in Indonesië afzonderlijke wetten inzake investeringen bestaan, te weten:

1. Wet nr. 1 van 1967 inzake Buitenlandse Investerings.

2. Wet nr. 6 van 1968 inzake Binnenlandse Investerings.

Niettegenstaande bovenstaande verklaring zal de Regering van de Republiek Indonesië zich naar beste kunnen inspannen om nationale behandeling te verzekeren van investeringen van Nederlandse onderdanen. In geen geval zal de behandeling van die investeringen minder gunstig zijn dan toegestaan krachtens wet nr. 1 van 1967, zoals gewijzigd in 1970.

Indien de Indonesische Regering ingevolge de huidige of toekomstige wetgeving bijkomende voordelen toekent aan Indonesische onderdanen, zal de Indonesische Regering, ter verzekering van eerlijke en billijke behandeling, dezelfde of compenserende faciliteiten toekennen aan Nederlandse onderdanen die soortgelijke economische activiteiten uitoefenen.

2. Wat betreft de indienstneming van buitenlands leidinggevend, commercieel of technisch personeel in een onderneming, indien die indienstneming onderworpen is aan een vergunning volgens de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Partij op wier grondgebied die onderneming zal worden gevestigd of wordt geëxploiteerd, zal die Verdragsluitende Partij zich soepel opstellen bij het beslissen over aanvragen van dergelijke vergunningen, rekening houdend met het belang van een rechtvaardig personeelsbeleid in het kader van de algemene leiding van een onderneming.

Met betrekking tot artikel VII:

De Verdragsluitende Partijen kunnen wetten en voorschriften handhaven volgens welke melding moet worden gemaakt van overmaking van

valuta, voor zover de krachtens dit artikel gewaarborgde betalingen hierdoor niet worden beperkt of vertraagd.

GEDAAN te Jakarta op woensdag 6 april 1994, in tweevoud, in de Engelse taal.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) P. H. KOOIJMANS

Voor de Regering van de Republiek Indonesië:

(w.g.) A. ALATAS

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1994, 109.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1994, 109.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1994, 109.

Voor het op 18 maart 1965 te Washington tot stand gekomen Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten zie ook *Trb.* 1994, 126.

Uitgegeven de vijftiende november 1994.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. A. F. M. O. VAN MIERLO